

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 14 Iunie st. v.

Ne sînt încă în memorie proaspătă
 tumulturile împreunate chiar și cu vîrsare
 de sânge din Croația pentru pajurele cu
 inscripțiune și în limba maghiară. Ne
 aducem prea bine aminte că înainte de is-
 bucirile aceste prin dieta Croației se aușiau
 explozii de inimi amărîte asupra stărilor
 de lucruri din Croația. Explosiunile aceste
 sînt de un timp încoace necurmat la or-
 dina dîilei.

De ce fel sînt și cu ce violență apar,
 se vede în toate dîilele în diaristică, unde
 parte pe scurt, parte pe larg, se descriu
 scenele parlamentare, unicele în felul lor,
 din dieta Croației. Starcevics și ai sei gră-
 mădesc pe guvernul croat, pe cel ungurese
 și pe Maghiari cu atâtea grațiosități, încât
 lexiconul din care se scot numirile acuși
 va rămîne secăt cu totul.

Eată un fenomen ciudat în jumătatea
 monarhiei, care prin biroul seu de presă
 spunea Europei cu ton emfatic, că ea n'are
 năcasuri ca cele din Cislaitania cu națio-
 nalitățile.

Aparițiunea este cu atât mai ciudată,
 cu eăt se ivesce într'o țară și în sînul
 unei poporațiuni, care relativ a cîștigat
 mai mult cînd cu înjumătățirea monar-
 chiei în două staturi. Croația-Slavonia este
 cea țară fericită pe teritorul umbrît de
 coroana ungurească, care se bucură de au-
 tonomie, are dieta, are limba ei proprie
 în dietă, în administrațiune, justiție și în
 sfîrșit în toată viața publică din țară până
 și în armata milițiilor teritoriale.

Noi am trebui să fim surprinși, Ma-
 ghiarii însă sînt jigniți, sînt jigniți foarte
 rîu de cele ce se petrec în Croația.

În zadar se încearcă biroul de presă
 din Budapesta a înfățișa lucrul într'o lumină
 nevinovată, în zadar caută acel birou a
 crea o vîrtute chiar din procederea dietei
 croate, prin care s'a hotărît a nu tri-
 mite adresă la tron. Biroul de presă a
 înfățișat „resignațiunea” aceasta a dietei
 croate ca o concesiune față cu banul, care
 este atacat în toate dîilele de opozițiunea
 Starceviciană. Presa independentă maghiară
 înțelege lucrul altfel. Ea ignorează cu totul
 împregiurarea că Starcevicianii n'au luat
 parte la denegarea adresei, și ca și cînd ar face
 pe Croați responsabili în solidaritate despre
 ceea ce se întîmplă în dieta lor, ȳice, că
 „poporul suveran al Croaților nu răspunde,
 ei protestează. Protestează în contra tri-
 miterei unui comisar regesc și în contra
 vîtmării drepturilor”.

Presa independentă maghiară ni s'ar
 paré că pune mîna pe rană și face diag-
 nosă adevărată. Însă receptul ce-l scrie
 tot ea, este greșit. După receptul ei Croații
 trebuie călcați în picioare și zdrobiți ca și
 naționalitățile celelalte.

Eată dar cheea la toate câte se petrec
 în Croația și în dieta Croației.

Maghiarii după programul lor cuce-
 ritor vor să facă și cu Croații ca și cu
 celelalte naționalități. Dela celelalte națio-
 nalități au luat ce li-au fost dat, legea

pentru naționalități dela Croați vor să ia
 aceea, ce li-a fost dat autonomia și toate
 câte se țin de dînsa.

Nici legea de naționalități nu este
 abrogată, cu toate aceste ea stă între le-
 gile celelalte ca o ruină, în care nu se
 mai poate scuti nimica.

Autonomia croată nu se abrogă, ea
 se mutilează pe rînd, ca să devină un
absurdum și de celelalte va purta apoi de
 grije providența șovinismului maghiar.

Croații au mirosit însă friptura de
 departe și au început operațiunea așa după
 cum o vedem desvoltându-se.

După noi Starcevicianii sînt „enfants
 terribles,” la adăpostul căroră moderații
 afară de unele escepțiuni, lucră în aceeași
 direcțiune; în direcțiunea de a-și apăra, de
 a-și lărgi autonomia. Și nîsuința la această
 lărgire Maghiarii au stîrnit-o și ei o nutresc
 mereu prin înclinarea rîu mascată a lua
 Croaților ce au.

O! Maghiarii pricep foarte bine atî-
 tudinea Croaților. Opozițiunea o spune
 curat și limpede; guvernamentalii însă fac
 pe șireții, se fac că nu pricep și iau în
 nume de bine d. e. hotărîrea Croaților a
 a nu răspunde la rescriptul regesc, prin
 care s'a deschis dieta.

Șireți unii, șireți și alții.

Întrebarea este, cine va fi amăgitorul
 amăgit?

„Ehrlich währt am längsten” ȳice
 Neamțul. Aceasta e binc să și-o însemne
 cu deosebire Maghiarii, cari avînd noro-
 cirea a fi cu puterea în mîna, ar face
 bine, dacă o ar folosi și față cu Croații
 și față cu toate naționalitățile așa de cin-
 stit încât să le mulțumească pe toate.

Mulțumirea tuturor naționalităților ar
 pune capăt agitațiunilor din dieta Croației
 și ar tăia calea eventual altora, care s'ar
 pute nascе din aceleși motive.

Durere, ministrul Trefort și depu-
 tatul Ivanka, ambii oameni intimi ai
 puternicului dn ministru Tisza, în dis-
 cursurile-programe ale dlor, de după ale-
 geri, nu ne pun mulțumirea cea dorită în
 perspectivă! Se vede că vor să o ducă
 până la extremul posibil, și nu se întrebă
 de loc, ce va pute urma apoi. Una însă
 se și-o însemne, că „curagiul” acesta nu
 l-au pîtruns numai Croații.

Revistă politică.

Sibiu, 14 Iunie st. v.

Cestiunea arangiamenului în-
 cheiat între Franția și Englitera fiind de
 cea mai mare importanță, punem astăzi
 sub ochii cetitorilor declarațiunile primului
 ministru al Engliterii, făcute în ședința
 camerei comunelor dela 11 Iunie. D. Glad-
 stone aduce la cunoștința camerei că Fran-
 cia este pe deplin învoită cu desființarea
 condominiului; că Franția ia angagiamen-
 tul de a nu ocupa Egiptul după retrage-
 rea trupelor engleze. Prin aceste oferte
 făcute de bună voie de către Franția,
 continuă primul ministru, noi am dobân-
 dit deplina libertate de a ne stabili pla-
 nul nostru de acțiune. Cu modul acesta
 noi am putut să stabilim terminul ocupa-

țiunei și până la împlinirea terminului
 ocupațiunei noi vom pute dispune ori cînd
 retragerea trupelor. Condominiul s'a în-
 mormîntat; controlul general al finanțelor
 egiptene s'a desființat. Bugetul nu se va
 mai întocmi de către comisiunea pentru
 datorii, dar sfera atribuțiunilor cassei pen-
 tru datorii se va lărgi, astfel că ea va
 ave informațiuni suficiente despre proce-
 derea financiară a guvernului egiptean și
 totodată va ave și puterea efectivă de a
 împedeca trecerea peste marginile buge-
 tului. Gladstone mai ȳice: Guvernele Fran-
 ciei și Engliterii, conduse de dorința, de
 a înlătura ori-ce pericol pentru viitor, s'au
 înțeles să pregătească împreună un plan
 pentru neutralizarea teritorului egiptean,
 precum și pentru neutralizarea canalului
 de Suez. Aceasta însă nu este o cestiune,
 care reclamă să fie imediat rezolvată.
 Deocamdată este destul de a ne ocupa cu
 cestiunile, care sînt de a se supune con-
 ferinței. Timpul neutralizării Egiptului va
 sosi numai după ce se va apropia termi-
 nul pentru retragerea trupelor engleze. Aran-
 giamentele cu Franția atîrnă dela rezultatul
 conferinței. Dacă conferința nu va ajunge
 la nici un rezultat, atunci arangiamentele
 sînt nule. Resultatul conferinței atîrnă
 dela aprobarea parlamentului. Prima în-
 trunire a conferinței va fi Sîmbătă. Cifrele
 proiectului financiar se vor comunica pu-
 terilor cu câteva dîile mai nainte. Guver-
 nul va stărui ca conferința să termine cît
 mai curînd lucrările sale și îndată ce
 după conferință va fi luat o hotărîre,
 va supune fără întîrziare parlamentului,
 această hotărîre. Dacă această hotărîre
 nu va primi aprobarea parlamentului,
 guvernul nu va întîrzi de a-și da de-
 misiunea. Gladstone crede, că planurile
 guvernului vor contribui la consolidarea
 păcei și la înaintarea civilizațiunei. Ase-
 menea declarațiuni și tot în aceeași dîi a
 făcut lordul Granville, ministrul de externe
 al Engliterii, în camera lordilor.

Propunerea pentru revisuirea con-
 stituțiunei franceze, astfel cum s'a
 formulat de către comisiunea instituită spre
 acest scop, a înfruntat cu succes primul
 atac venit din partea stîngei extreme; ca-
 mera a respins cu 312 voturi contra 220
 propunerea dăputatului Barodet pentru ne-
 limitata revisuire a constituțiunei. Discu-
 țiunea generală închișându-se în urma unui
 discurs strălucit al primului ministru Ferry,
 acum va urma discuțiunea pe articole.

De cît-va timp în România există
 o agitațiune, care acum a luat dimensiuni
 îngrijitoare. Mișcarea s'a produs mai ân-
 tăiu în rîndurile tinerimei universitare în
 contra unui profesor dela facultatea de
 medicină, anume Dr. Romnicean, despre
 care se pretinde că ar fi făcut din catedra
 sa o tribună pentru politica militanță și
 că ar fi persecutat pe toți tinerii, cari n'ar
 fi voit să-i dea ascultare. Nu scim întru
 cît sînt juste plîngerile tinerilor univer-
 sitari, constatăm însă, că tinerimea, negă-
 sind satisfacțiune la locurile competente,
 s'a cređut în drept de a părăsi localul
 universității și a înscena manifestațiuni de
 stradă contra guvernului actual. În dîia
 cînd s'au închis corpurile legiuitoare, tîne-
 rimea l-a întîmpinat pe primul ministru
 al României pe piața teatrului cu cuvî-
 tele: „Jos Bratianu.” Acest incident a dat
 apoi nascere unei regretabile încercări,
 care s'a sfîrșit cu capete sparte, oase frînte
 și alte lovituri și cu arestarea a o mulțime
 de studenți. Cele mai multe dîiare fac
 aspre împuțări poliției, căci după cum

ȳice ele dacă aceasta ar fi observat o atî-
 tudine mai prudentă, s'ar fi putut evita
 tristele consecențe. Nu voim să ne ames-
 tecăm cît de puțin în afacerile interne
 ale României, regretăm însă ivirea unor
 asemenea scene neplăcute, care sînt re-
 sultatul unei împregiurări neînsemnate și
 care acum țin în mare ferbere și agita-
 țiune întreaga opiniune publică a Ro-
 mâniei.

Dieta Croației.

La ordinea dîilei este continuarea dis-
 cuțiunei generale asupra proiectului de
 buget.

Pejakovici accentuează că în gra-
 niță întăritarea contra Maghiarilor a crescut
 așa de mult, încât nimenea nu mai cu-
 tează să pronunțe numele de maghiar, și
 termină ȳicînd că Croația merge cu pași
 grabnici spre evenimentele dela 1848.

Starcevics: Cum se Vă ȳice? Înaltă
 dietă s'au neînsemnata neînsemnatelor
 diete?! Dacă sînteți înaltă dietă, pentru
 ce ați vîndut națiunea Maghiarilor. (Pro-
 testări în dreapta. Președintele face atent
 pe orator să întrebunțeze alte espresiumi.
 Voci în stînga: Are drept, așa este.) Star-
 cevics: Ei bine, ei ne belesc, asta o sciți
 bine. Cînd s'au întîmplat turburările, V'ați
 temut de ciomăgire și ați fugit la Pesta;
 și acum după ce V'ați reîntors, spriginiți
 pe un om, care face servicii Maghiarilor.
 (Protestări sgomotoase în dreapta și în
 centru.)

Vice-președintele Șram: Pe
 cine înțelegi prin aceste cuvînte? Dacă
 înțelegi pe banul Croației, atunci te pro-
 voc să întrebunțezi termini mai cuvințioși.

Starcevics: Nu este banul Croa-
 ȳiei, ci un funcționar maghiar. Cu un
 cuvînt: Toți sînteți pîcătoși și veți
 rămîne, până cînd națiunea nu Vă
 va da cu sîcurea în cap; căci cînd
 vorbiți, spuneți minciuni. (Protestări sgo-
 motoase în dreapta. Președintele pro-
 vocă pe orator la ordine.) Prin proce-
 derea Voastră omoriți sufletul și trupul
 națiunei. Voi presupuneți despre noi, că
 vom primi drept buget o asemenea sdreanță;
 astfel de lucru nu se întîmplă nici la ȳi-
 gani. Toate trei secțiunile nu sînt vred-
 nice, decăt să fie înecate în cea mai de
 pe urmă mocirlă croată. Ce fel de
 scoale sînt scoalele de sub guvernul
 actual, cînd tinerimea poate să cînte:
 „Jos cu Croații!” Nu credeți? Mergeți la
 Carlstadt; ear dacă o învețătoare predă
 istoria croată nefalsificată, atunci se destitue.
 Sînteți nerușinații nerușinaților, dacă nu
 ȳiceți nimic în această privință, ci Vă tra-
 geți diurnele și Vă puneți în serviciul Ma-
 ghiarilor. (Sgomot mare; protestări. Voci:
 Asemenea lucru nu s'a mai pomenit.)

Președintele admoniează din nou
 pe orator.

David Starcevics: Voi ați fîgă-
 duit alegătorilor din Draganics, că nu vor
 plăti dări, dacă vor alege pe candidatul
 guvernamental; el șede în mijlocul vostru.
 (Aici se întîmplă o episodă foarte peni-
 bilă, vîtmându-se raportorul Miskatovics
 în mod nemai pomenit.)

Rogulics: Ce e asta? Vreți să
 desbatem cu pumnii?

Tuskan: Lăsați-l să vorbească, el
 spune adevărul.

Starcevics critisează apoi unele ho-
 tărîri ale autorităților politice și ale gu-
 vernului țerii și trece după aceea la ju-
 stiție descriînd tabla banală drept judecā-

toria cea mai ticăloasă din lumea întreagă. „Membrii acestui tribunal s'au urcat la pozițiile lor numai cu minciuna și slugărnicia. Cine ține la Voi, află acolo scut și dacă ar fi comis Dumneșeu scie ce crimă.”

Președintele: Recerc pe orator de a nu vorbi de judecătorile noastre într-o limbă atât de nedeamnă.

Starcevic: Dacă Gyurkovics a putut dice, că magistratura noastră e așa de rea, pot doar' dice și eu, că e netreb-nică; cu sistemul Vostru răpiți creșul în Dumneșeu și subminați autoritatea legii și a autorităților. Voi deșoși pe Regele în-aintea națiunii.

Președintele: Provoce pe orator, a nu trage pe Maiestatea în desbatere.

Starcevic: Dacă aș fi Rege, V-aș oprî, să comiteți astfel de oribilități cu numele meu. Voi ajutați Maghiarilor, să ne înșele. (Voci: Hoho! Larmă mare. Babics: Cum se poate vorbi astfel? Pe cine l-am înșelat?)

Starcevic: Vă-voin dovedi-o! N'ați înșelat Voi întreaga țărănie prin legile despre segregățiuni și despre cametele dela munți? Comunei Bistra i s'a dat la segregățiune o pădure, în care nu se află nici măcar un stâlp, de care m'ați pute spen-đura. Altecum toate aceste le veți plăti Voi cu pieile Voastre. Deoarece acest buget spriginesce hoția Voastră, înșelătorile Voastre, eu îl resping.

Larmă nespūsă urmă. Președintele declară a nu afla termin pentru însemnarea acestei purtări nemai pomenite și detrage oratorului cuvântul.

Representațiunea

archidiecesei greco-orientale române din Transilvania, votată în sinodul archidieceșan din anul curinte în cestiunea ajutorului de stat.

(Înceiere.)

Aici — credem — este locul a atinge o împregiurare de însemnătate principală, care Escelenția Voastră, precum se vede o ați ignorat cu totul, și adică biserica, ca o corporațiune morală, ca societatea basată pe străvechile sale canoane și aședămint, nu se poate privi ca un conglomerat accidental de indiviđi singuratici, ci trebuie să se privească în totalitatea sa ca un corp organic cu viață proprie individuală. Tot ce privește dar acest corp, reclamă în prima linie îngrijirea lui. De aceea și acest ajutor dat ei din partea statului, ea nu'l poate privi altmintrea, decât ca proprietatea sa și respective a preoției, ca a unei părți ale sale constitutive, carea, fără vătămarea intereselor vitali ale bisericii, nu poate fi scoasă din legăturile organice și disciplinare ale acesteia, cum s'ar scoate, dacă o autoritate, ce este afară de sinul bisericii, s'ar pune să judece asupra trebuințelor individuale ale preoților și asupra îndreptățirii lor de a fi ajutați.

Chiar și legislațiunea așa a privit acest ajutor, ceea ce se vede din însăși pozițiunea lui la budget, unde figurează ca ajutor al bisericii gr. or., și cumcă el dela început totdeauna așa a fost privit, se vede cu deplină claritate pe de o parte din p. n. rezoluțiune dela 1861, care lasă distribuira lui fără astfel de restringeri la episcop, respective arhiepiscop și consistor, ear de altă parte din praxa introdusă chiar dela început, ca împărțirea dintr'ensul să nu se facă la cereri singuratic, ci la propunerea respectivelor organe oficiale, ca cele mai chemate a cunoaște mai deaproape împregiurările și trebuințele preoției preste tot. Astfel a privit biserica acest ajutor dela începutul lui și astfel îl privește și astăzi; și dela aceste vederi, până când va voi să rămână credincioasă șieși, nu se poate abate nici în viitor.

Dar tot atât de netemeinică, ba chiar greșită este mai departe inculparea aceea, că ajutorul s'ar fi întrebuințat în parte și spre alte scopuri, precum spre ilustrare se susține că 1000 de floreni, destinați pentru seminar, nu s'au folosit pentru seminar, ci pentru solvirea profesorilor seminariali. Acesta e un motiv prea ușor, pentru a se zidi pe el nisce conclusiuni atât de grave, precum se face în cazul de față. Căci cum s'ar pute imagina un seminar fără profesori, cari sânt o parte esențială, constitutivă a seminarului? Dar consistorul nici nu a făcut în privința aceasta dela 1875 încoace nimic nou. Dotațiunea respectivă s'a dat pentru susținerea seminarului, așa dar pentru acoperirea trebuințelor lui curente, ear nu ca fond neatingibil seminarial; și în fine noi nu scim, a fi fost vre-odată eschisă, sau chiar interdișă, fie în p. n. rezoluțiune dela 1861 și 1875, fie în vre-o dispozițiune a Escelenției Voastre, întrebarea cuotei seminariale pentru ameliorarea salariilor profesionale, pre cât cere trebuința. Dacă totuși atare dispozițiune ar exista

în adevăr, și din partea consistorului nostru s'ar fi trecut cu vederea: atunci nu înțelegem, cum poate fi, că Escelenția Voastră ați binevoit a ignora această pretinsă abnormitate în decursul atâtor ani până acum, pe când așternerea rațiuniiului anual v'a dat totdeauna ocaziune, de a Vă estinde prețuita atențiune și asupra folosirii atinsei subvențiuni.

Dacă mai departe, tot spre ilustrarea preținsei distribuiri a ajutorului spre alte scopuri, se aduce înainte că din ajutorul de stat 10% s'ar fi dat la fondul tipografiei archidieceșane cu scăderea preoțiilor: aceasta e o aserțiune de tot greșită, de oare ce acele 10% nu au nimic de a face cu tipografia archidieceșană, ci ele încă dela început, în urma unei conțelegeri frățești, au fost resignate ca contribuiri benevole pentru crearea unui fond special, care în realitate există și este destinat exclusiv pentru posibila mai bună ajutorare a preoțiilor. Un act acesta de înțeleaptă parsimonie și preîngrijire, ce credem că s'ar servea numai spre onoarea preoțiilor archidieceșane, și nici decum nu putem presupune, că această îngrijire pentru viitor ar fi în contra intențiilor părintesii ale Maiestății Sale preagrațiosului nostru Domnitor.

Că preoții ar fi fost îndrumați fie prin circulare fie pre ori-ce altă cale, ca să aștearnă cererile lor pentru împărțire prin protopresbiteri la consistor, nu corespunde adevăratei stări a lucrului, precum s'a arătat mai sus. Nici un circular nu s'a emis în sensul pretins, dar după cele expuse deja de ajuns nici a fost trebuință de astfel de măsuri.

Că unul sau altul dintre protopresbiteri a fost împărțășit în unele prea puține casuri și ca parochi, sau mai bine ăis în calitatea sa de catichet, este adevărat; această măsură însă este basată pre două împregiurări: una că protopresbiterii însărcinați cu mulțimea agendelor lor oficiale, neavând din cauza nefavorului timpurilor trecute nici o dotațiune fixă, ba nici chiar pausale de cancelarie, au primit câte 200 fl., ca pausal de cancelarie, nici decât însă ca ajutor sau chiar favoruri personali, alta, că privind sinodul acest ajutor ca dat în general preoțiilor archidieceșane, de repește ori a însărcinat pe consistor ca să fie cu deosibită considerare cătră acei preoți, — între cari firesce să numără și protopresbiterii, — cari se ostenesec întrui instruirea tinerimii în doctrina religiei și nu au pentru aceasta nici o recompensă dela respectivul institut. Prin urmare procedura autorității bisericesci, că a împărțășit câte odată în ajutorul de stat sub doi tituli pre unul sau pre altul dintre preoții, cari și-au câștigat merite distinse în funcțiunea de caticheti, și sânt preste tot neescepționați în conduită, nu se poate privi nici decât ca o volnicie sau ca o punibilă abatere dela destinațiunea acestui ajutor, ci mai virtos ca o urmare prea firească a celui adevăr necontestabil, că însăși biserica simte și scie mai bine ranele și lipsele sale, și cunoaște unde e mai urgentă aplicarea mijloacelor necesari pentru vindecarea acelora.

Mai departe se inculpă consistorul, că a dat unora din asesorii consistoriali pe lângă salarul lor dela stat și din acest ajutor: dar se trece cu vederea că aceasta este praxă veche, introdusă încă la început, carea până acum de asemenea n'a fost încă nici când dificultată, și e basată pe aceea împregiurare, că neputând da biserica din cauza nesuficienței mijloacelor sale asesoriilor consistoriali nici locuințe naturale sau repute de quartire, ba nici chiar cancelarii, unde să lucre, acelora dintre dinșii, — tuturor, nu numai la doi, — cari au rangul de protopresbiter, le-a înscuviințat și lor ca și celorlalți protopresbiteri, câte 200 fl. anuali drept bani de quartir și pausal de cancelarie.

În fine se trage o paralelă între biserica noastră și cea sârbească, făcându-se provocare la aceasta în defavorul celei dintău. La aceasta avem onoare a reflecta foarte scurt, că abstrăgând dela originea și dela baza de drept cu totul diferite a ajutorului, ce-l folosesc ambele aceste biserici, legătura noastră cu biserica sârbească nu este atât de strinsă, ca să cunoaștem pe deplin atitudinea acelei bisericii surori în această cauză și nici nu scim, încât se interesează coreligionarii nostri sârbi de autonomia bisericii lor; atăta însă scim, că noi românii gr.-or. prețuim autonomia noastră bisericească foarte mult, și ținem la dinsa cu toate puterile noastre.

Ne-am creșut datori a espune aici toate acestea în detaiu pentru rectificarea acelor comunicate diaristice, cari fură caracterizate ca motive de ale înaltului guvern, fără ca aceasta să fie desavuat din partea competentă.

Dar cu cât sânt mai nefundate acele informațiuni, cu atât mai dureroasă a trebuit să fie surprinderea noastră pentru dispozițiunile Escelenției Voastre, prin cari autoritatea acestei biserici fără vre-un motiv, plausibil, fără reflectare sau admoniare prealabilă și mai ales fără de a se cere dela dinsa informațiune sau eventualmintea chiar justificare în una sau alta privință, se lipsește de cel mai natural drept al seu, de a împărți ea însăși organelor sale subalterne ajutorul de stat acordat bisericii.

Ba, ca durerea noastră să fie și mai profundă, a trebuit să constatăm, că o măsură analogă cu cea pentru biserica noastră nu s'a mai luat din partea Escelenției Voastre pentru nici una din celelalte biserici din patrie, cari desu sânt în stare materială neasemenat mai bună

decât a noastră, deasemenea trag ajutoare din tesaurul statului.

Și dacă aducem faptul acesta în combinațiune cu mai multe altele din timpul mai recent, nu putem a nu vedea în aceste dispozițiuni a le Escelenției Voastre un fel de umilire a bisericii noastre, ba trebuie să ne cuprindă justa îngrijire, nu cumva se prepară pentru dinsa o stare excepțională, sau chiar o repetire sub altă formă a persecuțiilor din seculii trecuți, fără a ne pute da seama, prin ce oare ea și preoțiunea ei, de sus până jos deapurarea loială și credincioasă, le-ar fi atras acelea asupra sa.

Fără a merge prea departe cu prevederile și temerile noastre, nu putem lăsa neamintite urmările cele adânc păgubitoare, ce le-ar avea punerea în lucrare a măsurilor Escelenției Voastre. Și anume cea dintău și mai de aproape urmare ar fi, că luându-se distribuira ajutorului din mâna autorității legale și constituționale a bisericii, și luându-se acelea o influință atât de minimală într-o afacere atât de eminent bisericească, — abia un vot consultativ, un vot carele de altmintrea nici o biserică conscie de pozițiunea, dreptul de demnitatea sa nu l'ar pute aștepta ci mai gata ar fi a renunța la un atare ajutor, — s'ar micșora într'un grad neprecalculabil autoritatea organelor superioare și supreme bisericesci, s'ar destrăma legătura canonică a clerului și s'ar slăbi disciplina preoției astfel, încât autoritatea bisericească, chiar și în dauna statului nu ar mai fi în stare de a corespunde chemărei sale, destul de grele după însăși natura ei.

Totdeodată însă nu s'ar ajunge nici sopul și destinațiunea acestui ajutor și nu s'ar pute realiza nobila intențiune părintească a Maiestății Sale, de a mângăia prin trênsul preoției archidieceșane acesteia, cutezăm a dice cea mai seracă din patrie; pentru-că informațiunea obiectivă basată pe întreaga viață publică și privată a preoților, cari ar suplica pentru ajutor la înaltul ministru, și dacă s'ar da din partea organelor bisericesci ca a celor mai competente, în sensul noului statut nu ar avea însemnătatea ce-i compete, ci ar pute deveni în viitor precumpênitoare, ba chiar decisive informațiunile date pe alte căi, uneori fără cunoscință de cauză sau cu privire la alte împregiurări și interese străine de bisericii, și s'ar da ansă opiniunii publice, a crede că sub titlul acestui ajutor sânt învelite alte scopuri laterale; ear urmarea firească din toate acestea ar fi, că ușor s'ar trece cu vederea preoții cei mai demni de împărțășit sau — ceea ce ar fi și mai rău — s'ar distinge, și ca să ăicem așa, s'ar premia cei nedemni, — un rezultat, care ar fi diametral opus părintescilor intențiuni exprimate în rezoluțiunea prea înaltă de 1861.

Considerând toate aceste schimbări urmate una după alta în restimpuri scurte, biserica trebuie să se cuprindă mai nainte și mai presus de toate de cele mai serioase îngrijiri pentru libertatea și autonomia sa. Căci ce grea lovitură suferă această autonomie, garantată ei prin articolul de lege IX dela a 1868, și ce adâncă stîrbire constituțiunea acestei biserici, statutul organic, sancționat de monarhul la anul 1869, când deja la 6—7 ani după aceasta, fără de a se fi ascultat barem și vocea bisericii, un ajutor prea bine meritat al ei, pentru care ea tocmai în sensul statutului organic este chiar îndreptățită a recurge la stat să se modifice, restingă și reguleze astfel, încât chiar și distribuira lui se ia din mâna bisericii și se dă ministrului, si astfel autoritatea ei se degradează la rolul unui birou statistic, carele are numai să administreze guvernului nesce date statistice privitoare la cutari și cutari preoți ai sei!

După conceptele unui stat constituțional, precum cu nobilă ambițiune pretinde a fi și al nostru, guvernul are datorință a supraveghia observarea legilor decretate de reprezentanța țerii și aproape de domnitorul, ear călcarea lor a o împedeca și pedepsi cu toată vigoarea; unde însă precum durere în cazul de față, însuși guvernul țerii se crede îndreptățit a ignora atât de mult autonomia unei biserici recunoscute și inarticulate prin lege, și a vătămă într'un mod atât de simțibil libertatea și drepturile ei, acolo biserica însăși este datoare înaintea lui Dumneșeu și a lunei a păși la mijloc resolut, a ridica cu tărie vocea sa, si a apăra cu toate armele legale autonomia, libertatea și demnitatea sa, ca nu cumva tăcerea ei și mai departe să se privească de consimțământ, și răbdarea ei de slăbiciune.

De aceea acest sinod, credincios datorinții sale față cu biserica, a cărei reprezentanță legală este, în numele archidieceșei gr. or. române din Transilvania dechiarând cu profundă părere de rău, că sub condițiunile cuprinse în noul statut nu poate primi ajutorul preoției de 24,000 fl., vine a ruga pe Escelenția Voastră cu profund respect, ca luând în considerațiune binevoitoare, că toate informațiunile, pe cari se dice că s'ar basa înaltul emis dto. 18 Ianuarie a. c. Nr. 77 Pres. sânt neesacte, nefundate și greșite; că dispozițiunile luate față cu biserica noastră nu s'au mai aplicat la nici una din bisericele din patrie, care de asemenea sânt subvenționate din partea statului; că prin aplicarea măsurilor acestora se distruge legătura canonică a clerului și se sguđuie adânc disciplina bisericească; că prin aceste măsuri și consecințele lor se zădărnicesc părinteasca intențiune a Maiestății Sale cesarie și regio-apostolice la încuviințarea acestui ajutor; în fine că prin trinsele se jignesc adânc auto-

nomia și libertatea acestei biserici, garantate prin legile statului, — se binevoiti a esopera, ca în privința conferirii și distribuiri ajutorului de stat de 24,000 fl. anuali pentru clerul archidieceșei gr. or. române transilvane să se restituie modalitatea regulată în p. n. rezoluțiune dto. 29 Maiu 1861, — unica ce corespunde atât autonomiei, libertății și demnității bisericii, cât și intereselor materiale și morale ale clerului ei.

Pe lângă cari, în așteptarea binevoitoarei dispozițiuni a Escelenției Voastre, sântem cu profund respect.

Sibiu 27 Aprilie (9 Maiu) 1884.

Sinodul archidieceșei greco-orientale române din Transilvania.

Declarațiune.

De oare-ce părintele *Onisifor Borcea* din Seliște, în conferența alegătorilor români din cercul Cristianului, ținută în Seliște la 16/28 Aprilie a. c., s'a declarat de aderent al partidei naționale române și a acceptat solidaritatea națională pe baza programei dela 1881, cu toate acestea însă a participat la alegerea de deputat distal sêvêrsită în Cristian la 3/15 Iunie: subscrișii preoți români din cercul electoral al Cristianului, declarăm această pășire a dînsului de un act de neloyalitate rușinatoare pentru statul preoțesc român și protestăm ca din purtarea dînsului să se deducă ori-ce consecință relativă la vederile și convingerile noastre politice.

Spre salvarea bunului nume istoric al preoției române preste tot și a reputațiunei noastre în special, exprimăm indignațiunea noastră asupra acestui fapt al părintelui O. Borcea și declarăm de rupă ori-ce legătură colegială între noi și dînsul.

Seliște, 11 Iunie v. 1884.

(Urmează 17 subscrieri de preoți din protopresbiteratul Seliștei).

Correspondențe particulare

ale „Tribunei“.

Din comitatul *Târnavei mari* în 12 Iunie st. n. În 18 ale curente st. n. a decurs alegerea de deputat în cercul electoral al Sighișoarei, în Sighișoara anunțată mai nainte, în cerc dela centru în toate trei limbile patriei.

Retragerea candidatului guvernamental din acest cerc, v'ă este cunoscută din 12 ale curente în urma căreia notarul nostru cercuale — ungur încarnat — dete judelei comunal megrendelului verbal, amenințându-l cu perderea oficiului, dacă nu va îngriji, ca alegătorii să-și păzească voturile și să se abțină dela alegerea candidatului partidei naționale săsesci.

Asemenea amenințări se poate presupune, că nu vor fi lipsit nice în alte cercuri notariale.

În preseara alegerii — pe însărat se vede — guvernamentali nostri Sighișoreni se deciseră a candida pre președintele cărților funduare Ioan Hess, și numai decât fură esmiși din centru la sate oficiale politici, cari cu ordin nou îndatorau pre juđi a îngriji, ca alegătorii în ziua următoare să se fie mēnați la urnă în favoarea nimitului candidat.

În noaptea aceasta toți notarii și juđii comunali fură alarmați și puși în mișcare. — Pe la 10—11 oare noaptea primă prin organele comunale alegătorii poruncă noul de a se presenta la alegerea de deputat pe ziua următoare.

Sânt preoți de ai nostri, cari amăsura programei naționale și-au împlinit cu sumpetate sânta datorință și nu s'au lăsat amăgiți de corințile și anume: Fulia, paroch gr.-or. în Crișu; Vetășan, paroch gr.-or. în Zoltan; N. Doctor, paroch gr.-or. în Hașfalău; L. Ganea, paroch gr.-or. în Ferihaz; N. Babeș, paroch gr.-or. în Daia; I. Vlad, paroch gr.-or. în Sărpatac; administratorul protopresbiterat al tractului Sighișoarei D. Moldovan; D. Fulia, paroch gr.-or. în Beș; Ioachim Manta, paroch gr.-or. în Criș.

Din acesti preoți și-au împlinit datorința mai mulți și față cu parochianii îndreptățiti la alegere.

Durere însă, că cești din urmă în unele părți — precum în cercul notarial al Hașfalăului — fură mēnați la urnă prin notarul cercual, ca

amenințări într-un mod propriu numai culturile maghiare, ba unii deveniți la neputință prin duhul rachiului, de câte patru oameni aruncați în trăsurile menite spre a-i trage la locul de...

Nu e mirare de poporul nostru, a cărui apăsări și diferite relațiuni precum și depinderi dela puternicii țilei de astăzi sunt cunoscute. Nu ne putem însă destul mira de preoții, cari își calcă în picioare bunul simț românesc și se duși conduc poporul în rătăcire într-un timp așa critic pentru noi.

Ce se dicem de acești preoți români, de propoveditorii adevărului evanghelic și a dreptății poporului, din a cărui sudoare trăesc, de păstorii acei sufletesci, cari își lasă turma îndreptată lor și o dau pradă lupilor?

Nu putem decât să strigăm: „Mulți chemați, dară puțini aleși!“ Și aducându-ne aminte de dîsa D-lui Hristos: „Israile! Israile! din tine îți este perirea!“ se-i întrebăm: Unde vă este conștiința sufletului? Unde vă este demnitatea de a conduce poporul, din a cărui jertfă slugiți la sântul altar? Unde vă este cugetul sacru de a apăra poporul după puțință în dreptul lui legal și strămoșesc, și pre cei rătăciți a-i îndrepta?

Rușinoasă rătăcire! Grea orbire! Neiertată greșală pentru lucrătorii din via Domnului!

Nu v'om ascunde deci d-lor preoți, cari ați călcat în picioare programul național, sănțența națiunii, și v'ați lăsat amăgiți de veninul ucigător a dușmanilor noștri! Nu v'om ascunde, ca se nu pecuțim! Vă arătăm obstei ca se vă cunoască, se vă cunoască rătăcirea. Doară vă veți îndrepta!

1. Preotul emeritat Sofroniu Branduş din Apold prin o întâmplare nenorocoasă schilăvit la picioare la nici o convenire națională sau bisericască de mai mulți ani nu a fost vădut, aci însă a fost tras în căruță până la urnă.

2. Erotu Gheaja, paroch gr. or. în Apold.

3. N. Braneuş, paroch gr. or. în Sacş om cu avere, care se laudă cu miile.

4. N. Tatar, paroch în Daneş.

5. N. Gheaja, paroch în Laslea-mare.

6. Hărtogă, paroch în Noul sasesc în gine-rile seu preot gr. cat. cel dintăiu om cărunț, ținea paş sub drapelele unguresci la musica țigă-nească.

7. Stoicoviciu, paroch gr. or. în Mălănerav.

8. Lungociu, paroch gr. or. în Seleuş.

Acuma d-lor preoți aveți drept a vă desvinovați aceia, cari nu ați votat. Contra oricarei desvinovățiri însă de alt soi protestăm, protestează națiunea.

Dacă cu speranța, că veți fi împărtășiți din ajutorul împăratesc, ați făcut acest drum spinos, sînteți asemenea lui Juda și nu sînteți vrednici decât căindu-vă, se aveți sfîrșitul vieții lui provenit din muștrarea cugetului.

Nu vedeți, că preoțimea din toate părțile resignează în mod solemn dela acel ajutor? Nu știți, că și preoțimea din tractul Sighișoarei în adunarea preoțească din Duminăca slăbănogului a resignat dela acel ajutor afară de voinicul paroch al Saschizului George Șoner.

Nu vedeți ca chiar contrarii, căroră le-ati dat veninul a mână ca se vă ucigă, în dosul d-voastră vă rid și desprețesc?

Față de vre-unul dintre d-voastră ar mai fi de amintit câte ceva, mai rezervăm însă din ele poate pentru viitor.

Un Tîrnovean.

Bogşa, în 22 Iunie n.

(Înceiere).

Marți după Rusalii și-a desfășurat candidatul programa în comunele Surduc, Dorlin și Biniș fiind întimpinat cu cea mai mare pumpe și ospitalitate. Poporul odată trezit face minune. În aceste comune indolența și servilismul era publicat prin contrarii, dar ce se vede mosnegi, femei, bărbați, juni și copii așteptau la hotare, conduceau pe candidat în biserici și ascultau vorbele sale cu setea celui din pustie. Doi trei, străini, cari se făliu, că au în palmă pre acești Români, veniau cu pelerile în mână se-și făcă reverința alesului poporului și se oferă a con-luera cu poporul, căci nu puteau a face alta în fața neresistibilei puteri a poporului isvorite din solidara însuflețire.

Mercuri după Rusalii s'a arătat candidatul în comuna Dognecea, aci Germanii cei mai avuți în fruntea unui bandier întimpinară pre „fiul comitatului“ cunoscut ca luptător rezolut al dreptății și al legii și l'conduseră întră neîntrerupte strigăte de „hoch“ în comună. Se vede că încă mai sînt și neromâni, cari știu aprea caracterale și talentul și această onoare au elup-tat-o D. C. Brediceanu Românilor.

Din Dognecea s'a înfățișat candidatul în Giurgiova, unde poporul cu preotul în frunte aștepta sosirea lui și poporul adevăc pîtruns de cuvintele alesului s'a întors după dictamenul inimei sale, căci s'a fost lătit faima, că din interes comunal va fi cu contrarii.

Din Giurgiova prin Goruia, comuna aparținătoare cereului electoral al Oraviței, dar și aci fu candidatul nostru întimpinat cu o cuvîntare frumoasă și însoțit până la Gerlistie, unde mulțime de popor aștepta — era cătră seara — sosirea candidatului. Vorbirea d-lui C. Brediceanu din Gerlistie au fost în punctul „ce voim“ și „ce nu voim“ atât de bine întocmită și cu atîta foc predată, încât bătrânii cu veteranul preot în frunte plîngeau de însuflețire și bucurie.

Multă ospitalitate și iubire au arătat Gerlistenii și la primire, dar și la votare, căci și aceia, cari au venit cu primarul Octavian Duda în tabăra contrară au votat cu Brediceanu spre groaza vrăjmașilor și nespusa bucurie a Românilor bravi. Din Gerlistie s'a prezentat candidatul în Raffnik, Clocoticiu, Lupac comune așa numite Crașovenesci, locuite de bulgari catolici, unde fu bine primit și chiar voturi a căpătat, ce nu s'a mai pomenit până acum.

Măne și s'a continuat călătoria în comuna Desesti, unde după primirea imponentă ne-am așteptat la întrunirea tuturor voturilor, dar uneltele suspendatului jude districtual Iuliu Petric, făcură ca Românii din această comună să se facă trădători sub pretext, că atunci va fi repus dl Petric în oficiu. Vederemo! Duminică după Rusalii și-a terminat candidatul călătoria sa din cerc înfățișându-se în comunele Monio, Colnicu, Cicova, Doman. Primirea în aceste comune au fost deamă de încheiere, călăreți, trăsuri etc. în mod sîrbătoresc, arc de triumf în Doman cu înscricțiunea „Binemeritatului fiu a lui Trajan“ pruncii și fetițele în șiruri cîntînd „Deșteaptăte Române“, declamără apoi poezii și făcură intrarea ca o „litie“ plină de simțemînt sîrbătoresc. Aceste întîmpinări ridicară în mod vădut însuflețirea candidatului, de aceea și vorbirile sale produsură nemărginită însuflețire.

Acum venim la ziua de alegere!

În preseara alegerii alegătorii din comunele Desesti și Vermes au sosit, dar i-au primit constablierii noștri, cari din 15-lea seara la 6 oare au intrat în serviciu și toată noaptea schimbă-rindu-se la 3—3 oare conduseră alegătorii sosiți sub steagul nostru la locul destinat pentru partida noastră. Acest loc, a fost o groapă în carea nu puteai ajunge cu trăsura, ci numai pre picioare și prin o baltă. Casa cortezului partidei Tiszaiane era în acest loc, și steagul lui Tisza a fîlăit în fața de mesei candidatului nostru, fără ca se-l fi băgat cineva în seamă.

La 4 oare dimineața s'a înfățișat candidatul în mijlocul alegătorilor și fu primit ca un general bun. Alegătorii veniră pre rînd, dar în număr atât de imponent, încât nici când la nici o alegere nu s'a adunat atîta popor și cu așa însuflețire. Candidatul a stat în mijlocul poporului toată ziua și primind rapoartele bărbăților de încredere din fie-care comună, a constatat sosirea alor 1207 alegători în partida noastră, prin urmare nu a putut fi nici cea mai mică îndoială de triumf.

Din groapa închisă cu cordon de ostași noi nu am putut vedea nimic ce se întîmplă la cor-turile de scrutiniu.

Alegătorii chemați la votare erau încungi-rați de vrăjmași, solgăbirul, chinezul, pădurarul, notarul, toți se băgau prin șirurile partidei noastre cu bani, cu amenințări și cu forță — în dar — un singur vot din Vermes l'am pierdut, dar am câștigat 22 voturi dintre cei veniți, adăpați și plătiți de „Tisza“, căci în fața comisiunii pără-siră cum diseră ei „steagul dracului“ și s'au întors la „nația“ și „sângele“ lor. Contrarii voiră se strice alegerea înscenînd fel de fel de șicaniri și obrăznicii, oameni beți cu bâte fură trimiși în mijlocul partidei noastre strigînd „se trăiască Tisza“ în fața solgăbirului, acesta buia în asistența militară fără veste, împingînd în dreapta și în stînga poporul din partida noastră; de voia cineva se se plîngă nu putea străbate la președintele odată cu capul; constablierilor noștri le rupea solgăbirul Fabry insignele cu mîna proprie etc. dar ai noștri siguri de învingere le înghițiau toate, și ascultau de cuvintele liniștitoare ale candidatului.

Până după votarea tuturor comunelor, după rapoartele primite dela bărbăți de încredere din fie-care comună, dl Brediceanu a avut 1152 voturi, eară la scrutiniu comisiunea i-a primit de valide 1035, nici urmă în actele cercetate se se fie respins din votanții lui Brediceanu mai mulți de 16 inși, eară de a lui Tisza nici unul; dar în faptă voturi date lui Brediceanu nu s'au introdus și alegătorii respinși, fără nici un motiv legal, nu s'au însemnat în listă separată așa precum prescrie legea.

Despre celelalte abuzuri se tăcem și se lucrăm, căci mîta cu clopotul nu prinde hoții. În foile locale se învinovătesc candidatul nostru, că la vorbirile lui agitătoare preoțimea ar fi dat un caracter bisericesc actului de alegere; — ce le putem ajuta, când limba, scoala, biserica și națiunile sînt la noi una și ađi în asemenea mod atacate și periclitare. În fine ostășimea dirigeată din Caransebeș e acusată, că ar fi luat parte partidei noastre, fiind un oficer D. Drăgălina

și ostași toți Români, ce se le facem contrariilor, când ei voiesc a demoralisa armata, voină a o întrebuița pentru călcarea legii, insultarea poporului și răpirea drepturilor constituționale, dar hoții mint și mincinoși și fură, — veni-va ziua de resplată.

D.

CRONICĂ.

Examen. La scoala română de fetețe a Reuniunii femeilor române din Sibiiu, se va ține *Sâmbătă, 16/28 Iunie a. c.* examenul anual în localitățile scoalei, Strada Cisnădiei Nr. 7.

Începutul la 9 oare a. m.

*

Postal. În comuna Homorod-Hoghiz (comit. Tîrnavei mari) se va deschide cu începere dela 1 Iunie n. un oficiu postal, care va sta în legătură cu diligența postală dintre Făgăraș și Homorod. Planul de circulațiune e următorul: Pleacă din Făgăraș la 9 oare 25 min. a. m., sosesc în Homorod-Hoghiz la 2 oare 25 min. d. a.; pleacă din Homorod-Hoghiz la 2 oare 30 minute d. a., sosesc la gara dela Homorod la 3 oare d. a.; pleacă dela gara Homorodului la 7 oare 55 min. dimineața, sosesc în Homorod-Hoghiz la 8 oare 25 min. a. m.; pleacă dela Homorod-Hoghiz la 8 oare 15 min. a. m., sosesc în Făgăraș la 1 oară 30 min. d. a.

*

Stațiunea telegrafică de vară s'a deschis în Borsec pentru sezonul din astă vară în 15 Iunie n.

*

La Băița (comit. Hunedoara) s'a înființat o stațiune telegrafică împreună cu postă.

*

Aflăm din „Telegraful“ că comisiunea trimisă spre cercetarea parazitului, care distruge podgoriele din jud. Prahova, a concis, că în adevăr acest parazit este tot așa de primejdios ca și *philoxera*. Plaiul dela Bucova și dela Valea-Călugărească sînt cuprinse rîu de parazit. Viile cuprinse au avut nefericire de a introduce vița din Franția.

*

Principele Bulgariei Alexandru Battemberg a părăsit Sofia, plecând la Tirnova, unde va inspecta drujine, care se află acolo. Vineri principele Bulgariei va visita Rusciucul.

*

„Telegraful“ comunică: *Sobraine*, camera bulgară, se va deschide la Tirnova în ziua de 25 a lunii curențe Ministerul Zancoff va demisiona în ziua deschiderii Camerei.

*

O ceată de omoritori. „Opiniune“ dela 5 c. scrie: Din Carrara sosesc sciri ne mai audite. Într'o singură seară, o ceată ca de 50 de oameni a comis mai multe atentate asupra locuitorilor pacnici, fără veste, fără cauză, fără o vorbă, cu stilette în trei muchi. Cei răniți sînt din toate clasele și partidele politice. Locuitorii liniștiți și muncitori din acest mic oraș sînt coprinși de groază. Oamenii s'au baricadat prin casele lor. S'au făcut peste 50 arestări; s'a mărit numărul gendarmilor și s'au pus în acțiune detașamente militare. Multe persoane sînt grav rănite. Până acum nu se scie motivul acestui atac.

*

Se telegrafează din St. Petersburg: „Duminică s'a făcut în acest oraș înăugurarea monumentului ridicat pe mormîntul lui Turgheneff.

„Acest monument se compune de o simplă piramidă de granit, și are ca înscricțiune cuvintele următoare săpate în peatră: *Ivan Turgheneff, 1818/1883.*

VARIETĂȚI.

(Dramă intimă.) Femeia Serra de 19 ani numai, care trăia cu soțul seu betrân de 60 ani în căsătorie legitimă abia de 8 luni, era expuse la cele mai penibile axcese de gelosie.

Soțul, din cauza beții și brutalității la care era deprins, o bătea foarte des și

când se desmeticea își cerea ertare sub cuvînt că, iubirea l-a orbit. Nenorocita femeia de frică ca se nu fie într'o ăi victimă furiosului gelos, părăsi casa conjugală și fugi în Lion unde locuia Clotaire, nepotul seu, care o primă cât se poate de bine.

După o lună de la separațiune, gelosul Serra, aflînd de locul refugiului, se presintă la Clotaire cu o bruschetă ne mai pomenită, și strigă:

— Vrei tu se-mi dai femeia?

— Nu, îi răspunde Clotaire.

— Pentru ce?

— Pentru că vei omorî-o și eu voi ca se trăiască.

— Nu pe ea o voi omorî, ci pe tine.

Și dicînd aceste cuvinte, scoase un pumnal pe care l'înfipse în peptul lui Clotaire până în mîner.

Acesta, cădu la pămînt grămadă, strigînd: „Ești un asasin, m'ai omorît.“

Omorîtorul plecă la fugă. Poliția pre-venită, se puse pe urma lui.

Peste câteva oare, un om se aruncă de pe cheul Claude-Bernard în rîul Rhon.

Un trecător îl scoase aproape înecat.

Inecatul venindu-și puțin în fire strigă: „lăsați-mă se mor; căci sînt un asasin; am omorît pe nepotul meu. Sînt nedemn de viață.“ Și în acelasi timp, scoase pumnalul pe care înfigîndul în pept, cădu mort. (Funcționarul).

(O leoaică scăpată.) Din o menagerie ambulantă lîngă Rostok a scăpat o leoaică. Ea a luat calea spre o moșie a unui proprietar, unde lucrau nisce muieri, și a început a se juca cu nisce saci și a se tăvăli în nisip. A urmărit la cătă-va distanță pe muieri, cari fugeau speriate, apoi a dat năvală în o stavă din apropiere, a omorît un mînz, pe care la dus în un tufiș. Proprietarul menageriei a alergat numai decăt în spre locul, în cotro a mers leoaica. Ținutul întreg era spăriat. Un fabricant de puscii cu vre-o căți-va oameni au urmărit-o dar după-ce au pușcat în ea, fiara înfuriată s'a înfundat în pădure. În sfîrșit a fost recuirată o companie de miliție, la care s'au alăturat și căți-va voluntari; au încungiurat pădurea. Leoaica după vre-o câteva încercări a fost nimerită în inimă de un soldat și a căcut moartă.

Rectificare. În Nr. de ieri, pag. I, coloana I, rîndul 22 de jos în sus, în loc de „protestînd“ este a se ceti „pretextînd.“

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 26 Iunie n. Foaia oficială publică denumirea contelui Szécsen de mareșal suprem de curte.

Nis, 26 Iunie n. Scupștina, în urma propunerii lui Dragoievici, care a relevat protecțiunea și și spriginul ce Austro-Ungaria a dat pe la începutul secolului, în timpul resboiului sîrbesc, luptătorilor pentru independență, precum și onoarea ce s'a făcut Serbiei și regelui Serbiei prin visita părechei princiare, a votat în unanimitate cererea de credit suplentar pentru acoperirea cheltuielilor făcute cu ocaziunea visitei.

Toulon, 26 Iunie n. După ameađi sînt trei morți de *cholera*. În spitalul civil nu e nici o sporire a casurilor. Populațiunea e liniștită.

Hanoi, 23 Iunie n. Pe când China anunță deșertarea Langoom-ului, astăzi 4000 de Chinezi regulari cu artilerie au atacat garnisoana franceză, ce se afla în marș. Perderile Francezilor: șapte morți și 42 răniți. Generalul Negrier pleacă cu ajutor.

Director: **Ioan Slavici.**

Redactor responsabil: **Cornel Pop Păcurar.**

